

Op visite bij John Bull.

WAMENSpraak

VOOR

Zes Personen,

TEN DIENSTE

van de Christel. Jongelings-Vereenigingen,

DOOR

G. HOGEWEG.

Oostwolde (Oldambt), Z. J. KONING GZN.

2433

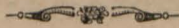
1 ex. f 0.30; 6 ex. f 1.50.

SAMENSPRAKEN.

Voor Chr. Jongelings- en Knapenvereeningen.

- J. Keuning.** Twee studenten en een boer. Voor 3 personen.
Tweede druk. 1 ex. f 0.30; 3 ex. f 0.75.
- J. Verhagen Jr.** Het beleg van Leiden. Tweede druk. Voor
4 personen. 1 ex. f 0.25; 4 ex. f 0.80.
- W. K. M. Magendans.** Vrienden en vijanden. Tweede druk.
Voor 6 pers. 1 ex. f 0.25; 6 ex. f 1.25.
- P. J. Westerhoff.** Waar blijft toch al mijn geld? Voor 5 per-
sonen. Tweede druk. 1 ex. f 0.20; 5 ex. f 0.80.
- Z. J. Koning.** De professor, de boer en juffrouw Neutraal. Voor
3 personen. — 2e druk. 1 ex. f 0.15; 3 ex. f 0.30.
- G. Hogeweg.** Jan v. d. Kornput, of het beleg van Steenwijk.
Voor 6 personen. En: De pater en de biechteling.
Voor 2 personen. Tweede druk. 1 ex. f 0.20;
6 ex. f 0.90.
- Z. J. Koning.** Maarten Luther in riddergewaad. Tweede druk.
Voor 6 personen. 1 ex. f 0.20; 6 ex. f 1.00.
- G. Hogeweg.** De inneming van den Briel. Vierde druk. Voor
8 personen. 1 ex. f 0.15; 8 ex. f 1.00.
Luther's strijd en overwinning in 1521. Voor 10
personen. 1 ex. f 0.20; 10 ex. f 1.50.
- T. J. Hendriks.** De Geuzenvergadering vóór den Briel. Voor
8 personen. 1 ex. f 0.25; 8 ex. f 1.50.
- G. Hogeweg.** Van Alkmaar begint de victorie. Voor 5 perso-
nen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
- G. J. Mac Lean.** Het beleg van Oudewater. Voor 7 personen.
1 ex. f 0.20; 7 ex. f 1.20.
- G. Hogeweg.** De triumf der Prinsgezinden in 1787. Voor 5
personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
- G. J. Mac Lean.** Rennenberg voor Steenwijk. Voor 7 perso-
nen. 1 ex. f 0.25; 7 ex. f 1.25.
- G. Hogeweg.** Holland groeit weer (1813). Voor 5 personen. 1
ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
- H. te Kolsté Jr.** Wilhelm Tell. Voor 7 personen. 1 ex. f 0.25;
7 ex. f 1.40.
- J. Keuning.** Het gevonden been. Voor drie personen. 1 ex.
f 0.30; 3 ex. f 0.80.
De Krant Voor 6 personen. 1 ex. f 0.30; 6 ex. f 1.50.
Baas Holderdebolder en zijn knechts. Voor 4 per-
sonen. 1 ex. f 0.30; 4 ex. f 1.00.
Hoog en laag. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5
ex. f 1.25.
Mijnheer Warhoofd van den Dwaalweg. Voor 3
personen. 1 ex. f 0.25; 3 ex. f 0.70.
Spoedig genezen. Voor 3 personen. 1 ex. f 0.25;
3 ex. f 0.70.
- J. Huitkar.** Johannes Huss op de Kerkvergadering te Constanz.
Voor 10 personen. 1 ex. f 0.20; 10 ex. f 1.50.
- P. J. Westerhoff.** De Jongelingsvereniging. Voor 4 personen.
1 ex. f 0.20; 4 ex. f 0.70.
Bezwaren tegen de Christelijke Jongelings-
vereniging. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.20;
5 ex. f 0.90.
- G. Hogeweg.** Michiel Adriaanszoon de Ruyter als koopman.
Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
Prins Maurits te Utrecht of het afdanken der Waard-
gelders. Voor 7 personen. 1 ex. f 0.30; 7 ex. f 1.60.

OP VISITE BIJ JOHN BULL.

Samenspraak

TUSSCHEN

ZES PERSONEN.

ten dienste

van de Christelijke Jongelings-Vereenigingen,

DOOR

G. HOGEWEG.

OOSTWOLDE (Oldambt). — Z. J. KONING GZ.N.

Personen:

1. JOHN BULL ENGELSMAN.
2. BROEDER JONATHAN . . . AMERIKAAN.
3. HANS MOF DUITSCHER.
4. PETER BEER RUS.
5. EEN IER.
6. EEN PORTIER.

De Samenspraak spreekt over zulke bekende feiten, dat het niet noodig zal zijn, een toelichting te geven. De feiten, hier genoemd, zijn alle geschiedkundig.

Wat de Ier vertelt, komt voor 't grootste deel overeen met hetgeen de Ier Redmond in het Parlement aan de Engelschen verweten heeft.

Van de personen heeft alleen de Duitse Keizer een telegram van gelukwensch gestuurd.

Bij John Bull op visite.

John Bull (*in de handen wrijvend*).

Jongens, dat heeft me die Roberts toch eens netjes gedaan. Ik was al half bang, dat de spot van Europa over mijn soldaten waar zou blijken. 't Is miserabel, dat ze allemaal zitten te wachten op een nieuwtje, en dan te moeten weten, dat ze allemaal verlangen, dat je op je kop krijgt. Kon ik maar alle verkeerd nieuws tegenhouden. Maar dat gaat ook niet. Ze hooren het toch. 't Is een ellendig volk, dat Boerenvolk. Miserabel, dat ik zoo in de knoei heb gezeten. Wie had dat ooit gedacht? Buller een paar keer met de kous op zijn kop naar huis toe. Overal klappen krijgen van heb ik jou daar, en dat door zulke lompe, stomme boerenkinkels. 't Is schande, dat moet ik ook zeggen. Maar ik zal wel oppassen, dat ze het in Europa niet hooren, dat ik er zoo over denk, want dan lachen ze me nog uit op den koop toe. Ze doen het nu al, maar dan zou je wat zien. Ellendig volk overal. 'k Wou, dat ik ze . . .

(*Er wordt geklopt.*)

John Bull.

Binnen:

Portier.

Mijnheer, hier is broeder Jonathan, die verzoekt binnengelaten te worden.

John Bull.

Laat mijnheer binnenkomen.

Jonathan (*treedt buigend binnen.*)

Mag ik u de groeten van mijn volk overbrengen?

John Bull (*vroolijk*).

Welkom, neef Jonathan, welkom, ik verheug mij u te zien. 't Is mij altijd een genoegen geweest, als familieleden mij bezochten. Maar, voor ik verder ga, heb je 't groote nieuws al vernomen?

Jonathan.

Wat bedoelt u? welk groot nieuws? Toch geen oorlog met den grooten Beer of met Hans Mof, of

John Bull.

Wel neen, vriend, dat kun je begrijpen, daar ben ik niet bang voor. Die zullen zich wel koest houden.

Jonathan.

Zacht wat, zacht wat. Engeland zit in moeilijke omstandigheden.

John Bull (*verwaand*).

O, heb maar geen vrees. Engeland vreest niemand, geen Beer, geen Mof, wie dan ook, neen ik bedoel uit den oorlog met die verwenschte Boeren, dat ellendige volk?

Jonathan.

Nu, dat gij ze verwenscht, begrijp ik, want ze hebben u leelijk te pakken. Nog niet anders dan klappen gehad.

John Bull.

Maar nu niet meer. De groote Roberts heeft den edelen Rhodes ontzet.

Jonathan (*verbaasd*).

Wat!! Rhodes ontzet. Dat zal mijn vrienden, ik bedoel, dat zal de Boeren tegen vallen.

John Bull.

Dat geloof ik ook. Ze hadden er bepaald al op gerekend, dien grooten man in hun handen te hebben. O, ik moet er niet aan denken, wat dat voor mij geweest zou zijn. Die lieve, beste, brave Rhodes in handen van die biltongeters. Ze hadden hem wel kunnen vermoorden. Daar waren ze bepaald toe in staat.

Stel je voor, de grootste man van Zuid-Afrika in de handen van die Boeren, die ik nog minder acht dan de Hottentotten.

J o n a t h a n .

Nu maak je het te erg. Voor mij is de grootste man van Zuid-Afrika Paul Kruger. Ik blijf buiten jullie strijd, maar iemand als Rhodes kan ik niet groot noemen. Maar tusschen twee haakjes, wat zal de man blij zijn. In het eerst zat hij maar champagne te drinken, maar me dunkt, daar zal hij op het laatst ook geen trek meer in hebben gehad van benauwdheid.

J o h n B u l l (*opstuivend*).

Wat! Rhodes bang! Daar beleedig je mij. Rhodes is Engelschman, en een Engelschman is voor niemand bang, ook niet voor de heele wereld.

J o n a t h a n (*bedwaard*).

't Kan waar zijn, neef, maar 'k heb gehoord, dat de Engelschen onder Buller verscheiden keeren zijn gaan loopen, en hard ook, of was dat misschien, dat ze zoo'n hekel aan dat Boerenvolk hadden, dat ze hen niet wilden zien, en hen daarom den rug maar toe draaiden?

J o h n B u l l .

Nu spot je er mee. Als ik zeg, dat een Engelschman voor niemand bang is, dan bedoel ik er mee, dat hij niemand vreest.

J o n a t h a n .

Ik denk dat de Boeren dat ook zullen zeggen, met uitzondering van één.

J o h n B u l l .

Zeg dat wel; wil je gelooven, dat ze inderdaad bang zijn voor ons, dat kun je aan alles merken.

J o n a t h a n (*ernstig*).

Zoo bedoel ik het toch niet; ik geloof dat de Boeren zullen zeggen: Wij vreezen niemand dan God.

J o h n B u l l (*heel vroom*).

O, bedoel je dat zoo! Nu, ik lees ook mijn Bijbel, en ik geef

ook veel voor de Zending, dat zijn toch ook goede dingen, maar ik bedoel, dat ik op dit oogenblik voor geen enkele mogendheid bang ben. Mijn vloot kan twee of drie anderen verslaan.

Jonathan.

Pas op, neefje, pas op. 't Kan verkeeren, zei Bredero.

John Bull.

Wie was dat? Die ken ik niet.

Jonathan.

Dat was een oude Hollander.

John Bull (*boos*).

Ge moet den naam van Hollander maar niet noemen in mijn bijzijn. Die naam kan ik niet uitstaan. Ik word wit van kwaadheid, als ik dien naam hoor.

Jonathan.

Nu, zoo erg is het toch niet met je. Wat hebben die menschen jou gedaan?

John Bull.

Die menschen niks, maar het is familie van die ellendige, nare Boeren, en ze stoken ze ook nog op. Maar laten ze oppassen, anders

Jonathan.

Nu begrijp ik je heelemaal niet meer. In mijn land wonen er duizenden, en ik moet dit tot hun eer zeggen: 't zijn rustige beste burgers.

John Bull.

Dat kan waar zijn, maar 't zijn stamverwanten met die akelige Boeren, en dat is voor mij genoeg. Maar nog eens gepraat van die ellendelingen, ze zullen er onder. 't Zou wat moois zijn, als ik het moest verliezen tegen zulke stijve kerels, onbeschaafd volk. Als ik in Europa mijn voorhoofd maar in rimpels trek, worden ze allemaal bang en die Boeren, een handjevol zou het wagen, mij tegen te staan, ik zal ze vermorselen, vertrappen, dat zal ik. Geloof je dat?

(*Er wordt geklopt*).

John Bull.

Binnen.

Portier.

De heeren Mof en Beer wenschen toegelaten te worden tot uwe Edelheid.

John Bull.

Zeg den heeren, dat ze mij welkom zijn.

(Hans Mof en Peter Beer treden binnen).

Mof *(beleefd doch spottend)*.

't Is mij zeer aangenaam, een groote eer, u te mogen ontmoeten, mijne vrienden. Welk een geluk, dat ik u beiden tegelijk aantref. Vooral u, mijn waarde John, want ik wil het u gulweg bekennen, dat ik al bang was, dat ge vandaag of morgen op de vlakten van Zuid-Afrika zoudt begraven worden. Maar ik zie, ge leeft nog.

Beer.

Ook van mijnentwege gegroet.

John Bull *(opgeruimd)*.

Of ik nog leef. Wel, mijn waarde vriend, hoe hebt ge u zoo iets kunnen voorstellen. Hoe kunt ge zoo iets zeggen! Maar ge hebt dan zeker nog niet gehoord, dat de Boeren totaal verslagen zijn, dat Kimberley ontzet is, dat de groote Rhodes zoo gelukkig is geweest, niet in de handen van die schoften van die domme Boeren te vallen.

Beer.

Neem me niet kwalijk, John. Ik bemoei me niet met jullie oorlog en dat ik dat niet doe, hebt ge dunkt me al lang kunnen merken, anders had ik er al lang een stokje voorgestoken.

John Bull *(heldhaftig)*.

Wat, jij, een stokje voorsteken. Probeer het eens, dan zou ik u laten voelen, dat de Engelsche arm lang is.

Beer.

Dat is waar, maar hij kan afgehakt worden.

John Bull.

Ik bedoel, dat ik het u of een ander af zou leeren, om je met mijn zaken te bemoeien.

Jonathan.

Gaat nu geen ruzie zoeken, dat is niet noodig, en als ge het toch wilt, wacht dan tot ik weg ben.

Beer.

Ik zoek geen ruzie, maar altijd bluffen begint je toch wel eens te vervelen.

Mof.

Doe dan als ik.

Jonathan.

Hoe doe jij dan?

Mof.

Wel, ik doe net of ik het niet hoor. Er zijn menschen in de wereld, die werkelijk niet kunnen leven zonder bluff.

Beer.

Jij hebt goed praten, maar ik wou zeggen, dat ik me ten minste nu nog niet, met den oorlog bemoei, maar ik kan toch niet verdragen, dat ze de helden van Majuba schoften noemen, die dappere kerels. Wie schoften zijn? die voor goud een land willen inpalmen. En dan domme Boeren. Ik geloof dat ze zoo slim zijn, als een van ons maar behoeft te denken. Neen, weet je wie ik dom noem? die een oorlog begint en niet klaar is, die een groot woord heeft en toch telkens op zijn kop krijgt.

John Bull (*staat op en heel nijdig*).

Doelt dat op mij? Durft ge dat tegen mij zeggen, tegen mij die de legers uit den grond stamp, tegen mij, die zijn schepen op alle zeeën laat stoomen.

Beer.

Bedaar, bedaar, hoe kan ik tot u zoo iets zeggen, als ge zelf zegt, dat het niet om het goud is, dat ge den oorlog begonnen zijt. 't Was immers om het recht, altijd volgens u zelf. Door uw opstuiven zou ik haast het tegendeel gaan gelooven. Ik zei het in het algemeen.

John Bull (*gaat zitten maar toch boos*).

't Is je geraden ook. Mijn oorlogsschepen liggen klaar en daarmee kan ik de heele wereld platschieten.

M o f (*knikkend*).

Op 't papier staat het ten minste, dat is waar!

Jonathan.

Evenals met de legers.

John Bull.

De heeren zullen mij zeker wel even willen verontschuldigen, want ik verwacht nog nieuwe telegrammen. Ik brand van nieuwsgierigheid.

Jonathan.

O, wat mij aangaat, van harte gun ik u een uitstapje. We zullen het best even stellen.

(John Bull vertrekt, na de heeren eerst op de sigaren gewezen te hebben).

Jonathan.

Beertje, Beertje, een beetje voorzichtig asjeblijft. Neef John is opgewonden door deze overwinning en nu zou het hem niks kunnen schelen, als er nog wat bij kwam.

M o f.

Ja, vriend, ik geef je volkomen gelijk, maar wat zal je er aan doen. Een Jingo is nu eenmaal zoo. Hij meent de voornaamste man op de wereld te zijn. Doe daar nu eens iets aan.

Beer.

't Hem anders vertellen.

M o f.

Als iemand aan hoogmoedswaanzin lijdt, helpt toch geen rede-
neeren. En dat is het geval bij John.

Jonathan.

't Was kras, dat je hem Majuba voor de voeten dorst te gooien.

Je weet toch wel, dat hij misschien wel een millioentje er voor over had, als hij die bladzijde uit de geschiedenis kon scheuren. Maar 't is waar, 't zijn helden, die Boeren. Jongens, wat krijgt die trotsche Brit op zijn kop. 't Doet je hart goed, want al zit ik hier ook beleefd met hem te praten, uitstaan kan ik hem toch niet. Die oude gek moet nog meer op zijn lappen hebben.

Beer.

Hij heeft nog niet half genoeg gehad. 't Is maar ongelukkig, dat je moet huilen met de wolven, die in het bosch zijn, en je dus in zijn aangezicht nog huichelachtig moet meezingen in het liedje, dat hij graag heeft.

Jonathan.

Dat doe ik nooit, neen nooit. Ik zal geen oorlog zoeken, maar vleien nooit, dat laat ik aan anderen over.

Mof.

Nu, wenschen, dat hij het wint, dat doe ik ook niet, maar een beetje honig om zijn mond smeren, dat kan toch geen kwaad. Je weet maar niet, hoe je mekaar soms noodig hebt. Ik zal wel oppassen, om mijn tongetje niet te veel te roeren. Ging ik zeggen, wat ik denk, dan had je de poppen aan het dansen.

Beer.

Wil ik je zeggen, wat ik hoop, dat de Boeren nog veel meer klappen uitdeelen. 't Is en blijft een kranig volk.

Jonathan.

Nog meer klappen, wensch jij? Ik oneindig veel meer. Ik wensch, dat hij heel Zuid-Afrika kwijt raakt.

Mof.

Heel Zuid-Afrika wensch jij. Ik nog veel meer. Ik hoop, dat hij op zekeren keer ook Indië kwijt raakt. Dat een goede buur hem dat prachtige keizerrijk ontfutseld.

Beer.

Wie zou dat doen?

Mof.

Nu, hou je maar niet van den domme. Zeg buurman, waar

moeten al die soldaten voor dienen, die naar het Oosten gaan. Wat jullie van plan zijt, weet ik niet, maar veel goeds is het zeker niet, dat de kranten er niks meer van mogen schrijven.

Beer.

Nu, zwijg daar maar over, anders had je het spelletje gauw aan den gang. Stil, ik hoor wat.

John Bull (*stuijft binnen en roept met den hoed zwaaiende*).

Victorie! heeren! victorie! Cronjé is gevangen genomen met zijn heele leger en al zijn kanonnen!

Alle drie.

Wat! Cronjé?

John Bull (*opgewonden*).

Ja, Cronjé met zijn heele leger. Hij heeft zich overgegeven. Ik heb het jullie straks wel gezegd. Wie kan bestaan voor het machtige Albion. Hij moest er aan, evenals alle Boeren. Nu zullen we het die stijfkoppen ineperen. 't Is nu natuurlijk nog net een kwestie van tijd. Hoezee, leve Roberts!

Jonathan.

Dat zegt ge wel, een kwestie van tijd. Maar een paar jaren is ook een deel van den tijd.

John Bull.

Wat, een paar jaren. Een paar weken, hoogstens een paar maanden. Over een week zitten we in Bloemfontein, en dan nog een paar weken en we hijschen de vlag in Pretoria en dan zal het toch wel gedaan wezen, dunkt me.

Hans Mof.

Op papier, ja. Dan is 't afgeloopen.

Jonathan.

Hoeveel manschappen had Cronjé bij zich?

John Bull.

Wel, 9 à 10 duizend.

M o f.

En heeft Roberts die allemaal?

J o h n B u l l.

Natuurlijk, leve Roberts! Majuba is gewroken, leve Roberts! juist op den Majubadag. Mooi hé, leve de groote Roberts!

B e e r.

Hoe is 't toegegaan? Zijn de berichten zuiver? Je moet me niet kwalijk nemen, maar als jullie zoo schreeuwen van overwinnen, dan denk ik altijd, ze hebben het verloren. Dat is al zoo dikwijls gebeurd.

J o h n B u l l.

Nu, al zoo dikwijls, dat moet je niet zeggen. Maar nu is het heusch waar. Roberts seint het zelf.

B e e r.

Dat verandert. Die Cronjé heeft zich kranig gehouden. Hoeveel soldaten had Roberts?

J o h n B u l l.

Hij had er 40000. Hoe het toegegaan is, weet ik ook nog niét. Ik ben maar gauw naar mijn vrienden gevlogen, om hun het heuglijk nieuws te melden. Wat een overwinning. Daar zal de wereld verbaasd van staan. Een boerenleger heelemaal gevangen genomen. Kranige kerels, die Engelsche soldaten. Een flinke generaal die Roberts, leve het Engelsche leger, leve Roberts!

J o n a t h a n.

Ben je haast klaar? Maar 't is waar, als jij het niet doet, dan doet niemand het. Ik zou maar niet zoo hard schreeuwen, leve Roberts! want ik moet je zeggen, de overwinning van 40000 man over laat ik zeggen 10000 man is, dunkt mij, zoo groot niet.

B e e r.

Dat ben ik met broeder Jonathan eens. 4 tegen een. Noem dat maar luisterrijk. Maar enfin, 't spijt me van die Cronjé.

J o h n B u l l.

Spijt het je?

Beer.

Ja, ronduit gezegd, ik had zoo'n kranigen kerel iets beters gegund.

M of.

Ik feliciteer u.

John Bull.

Dank u.

(Hij kijkt de beide anderen aan, maar die blijven zwijgen).

M of.

Had Roberts ook kanonnen bij zich?

John Bull.

Ja, 130.

M of.

Wat zeg je? 130? En had hij dan nog zoolang werk, om de Boeren tot overgaaf te dwingen? 40000 man en 130 kanonnen? Nu, ik denk er het mijne van. Ik weet wel, wat Von Moltke zou gezegd hebben.

Beer.

Ik geloof, al was je het met de Jingo's heelemaal eens, dat je dan nog moeilijk hard schreeuwen kon: leve Roberts! 't Overwinninkje wel.

Portier *(komt binnen)*.

Een telegram, mijnheer.

John Bull *(gejaagd)*.

Geef hier, geef hier. Ik vraag verlof heeren.

Jonathan.

Ga je gang.

John Bull *(leest en zegt daarna)*.

Dat kan niet, dat is onmogelijk.

Beer.

Wat is onmogelijk? Is Cronjé niet gevangen? Ik begin haast te gelooven, dat

John Bull.

Neen, neen, Cronjé wel, maar, pardon heeren.

(Hij vertrekt met groote haast).

Beer.

Heb je ooit zoo iets meer gezien? Wat zou er nu weer zijn? Niet veel goeds.

Mof.

Ik denk slechte berichten. Als Roberts maar niet door Cronjé gevangen genomen is. Want 't is waar, zulke leugenaars als die Engelschen, heb ik nog nooit gezien. We moesten in Europa en Amerika tenminste maar voor gewoonte aannemen, om van een groote leugenaar te zeggen: Hij kan liegen als een Engelschman.

Jonathan.

Mooi zoo, doe gij uw best in Europa, ik zal er in Amerika voor zorgen.

Beer.

En dan dat bluffen. Ik heb toch zoo'n hekel aan den vent. Bah. Ik ben het rijkst, ik ben het machtigst, ik ben het dapperst, ik ben dit en ik ben dat.

Jonathan.

Zacht, ik hoor wat.

(John Bull komt bedaard binnen).

Jonathan.

Nu, hoe is het. Slecht nieuws?

John Bull *(mismoedig)*.

Och neen, slecht nieuws nu bepaald niet, maar Roberts seint, dat hij in het leger van Cronjé maar 3700 Boeren vond en zes kanonnen.

Jonathan.

Nu nog mooier, 40000 man tegen 3700, 10 tegen 1.

Mof.

En 130 kanonnen tegen 6, dat is 20 tegen een.

Beer.

Heeft Roberts zich niet vergist, dat is bij de Engelschen al zoo dikwijls voorgekomen.

John Bull.

Roberts vergist zich nooit; die is boven uw verdenking verheven.

Jonathan.

En zoo net zei je zelf ook, dat het onmogelijk was. Nu, 't komt mij ook bespottelijk voor. En nu, hoeveel lood en kogels was er nog?

John Bull.

Al weer iets. Niemendal meer.

Mof.

Dus, als ik het goed begrijp, dan heeft Cronjé zich moeten overgeven uit gebrek aan kruit en niet door den moed en de dapperheid der Engelschen. Roep nu nog: leve Roberts.

Beer (*spottend*).

En dat praat nu dan nog van Majuba gewroken. Ik wou dat je wijzer waart. Ik vrees, dat menigeen in Europa zal zeggen: Een tweede Majuba. Als hij nu niet gewonnen had, was het een ezel geweest.

John Bull (*boos*).

Laat ze in Europa zeggen, wat ze willen. Ik heb geroepen: leve Roberts en dan is het zoo. Ik heb gezegd, dat Majuba gewroken is en dan is het zoo. Ik heb gezegd: de Boeren zullen er onder en dan zullen ze bukken. Geen macht ter wereld kan ze uit mijn hand rukken.

Jonathan.

U vergeet, dat de Boeren zeggen zullen: God kan het.

John Bull.

We zullen zien.

(Er wordt geklopt).

John Bull.

Wat nou weer? Binnen!

Portier.

Hier is een Ier, mijnheer. Ik heb hem al gezegd dat de heeren Mof en Beer en Jonathan bij uwe Edelheid waren, maar toen zei hij, dat hij dan juist nog ontbrak, om het spel te volmaken.

John Bull.

Hij het spel volmaken. 'k Geloof het graag, tot genoeg van de Boeren, maar ik weet nu geen reden, om hem weg te sturen. Zeg maar eenvoudig, dat ik belet heb.

(De portier wil gaan).

Jonathan *(haastig)*.

Wacht even, portier. Waarde Neef, zoo moet je niet doen. Bij ons wonen een massa uitnemende landgenooten van hem, en dat zijn flinke kerels, waarom hij ook niet.

John Bull.

Nu, portier, laat hem binnen *(deze gaat)*. Ik zal maar vriendelijk zijn, maar 't is haast onmogelijk. Ik moet wel, anders maakt hij nog kabaal, want dat kunnen ze.

(De Ier stapt binnen).

Ier *(spottend)*.

Gegroet, heeren; ik hoorde, dat het neusje van den zalm van de wereld hier bij elkaar zat en toen zeide ik tegen mijn vrouw, daar moet ik even kijken. Ik hoop, dat ik de heeren niet stoort.

John Bull.

O neen, waarde vriend, 't is mij altijd aangenaam, als trouwe onderdanen van Hare Majesteit bij mij op visite komen, vooral bij een tijding, die ik u melden kan: Cronjé is gevangen genomen met zijn heele leger en vooral de Iersche soldaten hebben zich krانig gehouden.

Ier (*defstig*).

Zoo!!

John Bull.

Ja, ze waren zelfs vooraan.

Ier (*nog ernstiger*).

Zoo, zoo!!!

John Bull.

De meeste gesneuvelden waren van hen, wel een bewijs, dat ze dapper waren.

Ier (*hatelijk*).

Zoo! vindt u dat?

John Bull.

Ja, als ze sneuvelen, zijn ze immers niet gaan loopen.

Ier (*nog hatelijker*).

Zoo, vindt u dat? Zeg, wie had ze vooraan geplaatst of waren ze er zelf gaan staan? En waarom moesten de Iersche soldaten vooraan? Zeker om ze te laten doodschieten.

John Bull.

Foei, dat is leelijk van je. Wat moeten de heeren hier wel niet van mij denken.

Ier (*steeds spottend*).

Dat is waar, daar dacht ik niet aan.

John Bull.

Maar de heeren weten ook wel, dat geen land ter wereld zooveel gedaan heeft voor het zendingswerk als juist wij; overal brengen wij beschaving.

Ier.

Ja, en de opium, om de menschen te vergiftigen.

John Bull.

De Engelschen doen alles, om de slavernij overal af te schaffen.

Ier.

En zelf zijn ze slaven van het goud.

John Bull.

Engeland zorgt op alle zeeën voor de veiligheid en verdelgt de zeeroovers.

Ier.

Allemaal waar, allemaal waar, en zelf rooft het landen.

John Bull.

Als er een koning in Indië is, die zijn volk vermoordt, zetten wij hem af.

Ier.

Allemaal waar, en zelf vermoordt het de Kaffers.

John Bull.

En wat bloeien de landen, waar ik regeer.

Ier.

Ook al waar. Denk maar eens aan Ierland, dat heet tegenwoordig al arm Ierland.

John Bull.

Er is dan ook geen beter bestuur dan het Engelsche, op heel de wereld niet.

Ier.

Ook al waar. Daar kan ik van meepraten. O, jullie hebben zoo verkeerd gedaan, met soldaten naar de Transvaal te sturen. Je hadt er mij heen moeten zenden. Ik had tot de Boeren gezegd: Jullie Boeren bennen dom, aartsdom, oliedom, nog dommer dan een kuiken, dat je niet Engelsch wordt. Dat zijn de beste menschen van de wereld.

John Bull.

't Kan nog.

Ier.

Ik zou zeggen: Zie, domme, ezelachtige Boeren, vroeger was Ierland een Paradijs, nu is het uitgemergeld door den Engelschman.

John Bull (*een beetje argwanend*).

Pas op, vriend, geen gekheid. Dat is door je eigen schuld.

Ier.

Zeker. Ik zou zeggen: Boeren, zoo lief zijn de Engelschen, dat ze nooit gekomen waren, als er geen goud in den grond had gezeten. Een Engelschman heeft maar één gebrek en dat is, dat hij voor goud zijn moeder verkoopt.

John Bull (*zeer boos*).

Wat let me kerel of ik laat je de deur uitgooien.

Ier (*spottend*).

Bedaar, mijnheer, bedaar. Ik begrijp, de waarheid hoor je niet graag, want jullie liegen allemaal als raven. Ik spruk daar van één gebrek, maar er is nog een tweede. Een balk in zijn eigen oog ziet hij niet, maar een splinter, soms maar een vuiltje ziet hij op 100 pas.

Mof (*geërgerd*).

Dat is grof, dat moet je bewijzen.

Ier.

Niets gemakkelijker dan dat. Roberts klaagt dat de Boeren dum-dum kogels gebruiken en zelf heeft hij ze gebruikt, om Indiërs dood te schieten. Roberts klaagt dat de Boeren de witte vlag misbruiken en zelf hebben ze in Mafeking de witte vlag gebruikt, om een batterij klaar te maken.

Jonathan (*verachtelijk*).

Dat is gemeen, dat is laag.

Ier.

Nog meer.

Mof.

Nog al meer. 't Wordt mooi John, dat verzeker ik je.

Ier.

Die domme Boeren worden beschuldigd, van de gevangenen te mishandelen en die lieve, goeie Engelsche soldaten snijden de dooden de vingers af, om de ringen machtig te worden, ja hebben zelfs Boeren, die zich overgaven, doodgeschoten.

Jonathan (*met afschuw*).

Maar dat is het werk van schoeljes, van kannibalen of menscheneters.

Ier.

En toch is het waar.

Mof.

Dan blijf ik bij zoo'n vent niet langer.

De anderen.

Ik ook niet. (*Staan op*).

Jonathan.

Neefje, neefje, 't gaat er slecht met je uitzien. Geloofst ge niet, dat er een God is, die dat zoeken zal.

Mof.

Dan kan het nog wel waar worden, wat Bismarck zei, dat Zuid-Afrika het graf der Engelschen worden zou.

John Bull (*tot den Ier, zeer boos*).

Leelijkert, dat is jou schuld. Maar ik zal je wel krijgen. Boontje komt om zijn loontje.

Ier (*terwijl hij heengaat*).

Een waar woord, mijnheer. Een waar woord:

Er is een God, die leeft

En op deez' aarde vonnis geeft.

(*Alle drie vertrekken*).

John Bull.

't Is wat moois. Laat ik nu oppassen, want als ze mij in Europa nu te pakken kunnen krijgen, zullen ze het niet laten. Ik geloof, dat ik het voor goed bedorven heb. Maar enfin, als ik de goudvelden maar heb, dan kan ik nog eens wat doen. Voorloopig is het nu nog:

Het geld dat stom is,

Maakt recht, dat krom is.

Alleen die woorden van dien miserabelen Ier kan ik niet kwijt raken. Ik zal maar hopen. Ik ga eens kijken, of er nog nieuws is.

(*Gaat moedeloos heen*).

- J. Keuning.** De Kwakzalver. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
- H. te Kolsté.** Het Banvonniss over Prins Willem van Oranje. Voor 3 personen. 1 ex. f 0.25; 3 ex. f 0.60.
- W. K. H. Magendans.** Vooruit! Voor 6 personen. 1 ex. f 0.30; 6 ex. f 1.40.
- Hollander.** Voor den oorlog met Engeland. Een gesprek tuschen 8 Transvaalsche boeren. Tweede druk. 1 ex. f 0.20; 8 ex. f 1.25.
- P. Toxopéus.** De Zwarte Geus. Voor 8 personen. Tweede druk. 1 ex. f 0.30; 8 ex. f 1.30.
- J. Wildvank.** Het Uurwerk van Straatsburg. Voor 3 personen. 1 ex. f 0.20; 3 ex. f 0.50.
- C. J. v. d. Loo.** Negen gesprekken over de echtheid en goddelijkheid der Heilige Schrift. Voor 2 personen. 1 ex. f 0.40; 2 ex. f 0.60.
(Uitstekend geschikt om in de gewone vergaderingen te gebruiken. Zeer leerzaam!)
- W. K. H. Magendans.** Jozef en zijne broeders. Voor 7 personen. 1 ex. f 0.20; 7 ex. f 1.10.
Jozef in Egypte. Voor 7 personen. 1 ex. f 0.20; 7 ex. f 1.10.

- H. te Kolsté.** De Schaapherder. Voor 5 personen. *(Geplaatst in afl. 2 van „de Kindervriend.“)* 1 ex. f 0.10; 5 ex. f 0.50.
De strijd ontweken. Voor 4 personen. 1 ex. f 0.20; 4 ex. f 0.60.

- L. Koopman.** Een Bijbelcolporteur en een moderne Schoolmeester. 1 ex. f 0.25; 2 ex. f 0.40.
- Anthonius.** Zondagsviering. Voor 4 personen. 1 ex. f 0.20; 4 ex. f 0.60.
- R. Casimir.** Het geld. Voor 4 personen. 1 ex. f 0.20; 4 ex. f 0.75.
Vaderlandsliefde. Voor 4 personen. 1 ex. f 0.20; 4 ex. f 0.75.

- J. Keuning.** Eerlijk duurt het langst. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
De proef op de som. Voor 3 personen. 1 ex. f 0.30; 3 ex. f 0.80.

- G. Hogeweg.** De inval van Jameson of in het Kamp der Transvaalsche Boeren. Voor 6 personen. Tweede druk. 1 ex. f 0.30; 6 ex. f 1.50.
De komst van Alva, of Willem van Oranje's afscheid. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.35.

- F. A. Terpstra.** De Steenen Man. Voor 4 personen. 1 ex. f 0.30; 4 ex. f 1.00.
- P. Toxopéus.** De Sabbat. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.
- F. de Jong.** Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.25; 5 ex. f 1.00.
- F. A. Terpstra.** De Schout van Ter Gouw en de Geuzenvrouw van Gouda. Voor 7 personen. 1 ex. f 0.30; 7 ex. f 1.75.
Bij den Barbier. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.25.

- W. G. Aldershoff.** Des Christens Wraak, of de aanslag op Lochem. Voor 5 personen. 1 ex. f 0.30; 5 ex. f 1.35.

- G. Hogeweg.** Op visite bij John Bull. Voor 6 personen. 1 ex. f 0.30; 6 ex. f 1.50.

Wat zal ik voordragen?

Bij den Uitgever Z. J. Koning Gz. te Oostwolde (Oldambt), zijn verschenen:

Madeliefjes en Meidoorns.

Bloemlezing uit de werken van Nederlandsche dichters, verzameld door Z. J. KONING, (160 bladz.), f 0.50.

FUCHSIA'S.

Ernstige en luimige gedichten, verzameld door Z. J. KONING. (96 bladz.) f 0.30.

Boterbloempjes.

Ernstige en luimige gedichten, verzameld door Z. J. KONING. (96 bladz.) f 0.30.

ERNST en LUIM.

Christelijke voordrachten, verzameld door Z. J. KONING. (96 bladz.) f 0.30.

DAUWDROPPELS

Ernstige en luimige gedichten, verzameld door Z. J. KONING. (96 bladz.) f 0.30.

ZEÉR GUNSTIG DOOR CHRISTELIJKE BLADEN BEOORDEELD.

Verkrijgbaar bij alle solide Boekhandelaren en tegen inzending van het bedrag bij den Uitgever.